

Egy hét Olaszországban- Certamen Ciceronianum Arpinas 2018

2018. május 10-én reggel indultam útnak a budapesti Liszt Ferenc Repülőtérre, hogy életem első repülőútját követően Rómában érjek földet, a Ciampino repülőtéren. Az út nagyjából másfél órát vett igénybe és rendkívül pozitív élmény volt számomra.

A leszállást követően a magyar csapat 13 diákjával és három kísérő tanárával először busszal, majd egy 2 órás vonatúttal érte el a csatlakozási pontot, ahol a verseny szervezői várták a résztvevőket, külön buszokkal szállítva őket a kijelölt szállodákba. Mi (a spanyol, olasz és szerb csapattal együtt) Veroliban, a Hotel Relais Filonardi nevet viselő szállodában lettünk elszállásolva. Ez egy domboldalon elhelyezkedő kisebb település, mely szűk utcáival, kis pizzériáival és díszes templomával a lehető leginkább megfelelt a klasszikus olasz városképnek. Másnap reggel elindultunk Arpinoba, ahol sor került a Nemzetközi Cicero Verseny lebonyolítására. Az oldalas szöveg lefordítására kapott öt órát a csapat minden tagja kihasználta. A délutánt Arpino nevezetességeinek megtekintésével töltöttük, látogatást tettünk az óváros szélén magasodó bástyánál. Az idő rosszabbra fordulása miatt visszavitték a szállodáinkba. Este aztán visszatértünk Arpinoba, ahol a vacsora mellett egy kis élőzene fogadott minket. Sötétedés után a kis csapatunk elindult, hogy az egyenesen elbűvölő és magával ragadó éjszakai óvárosban gyönyörködjön. Szombat reggel korán ébresztettek minket, hogy megmutathassák Veroli múzeumát, templomát és a polgármesteri dísztermét, ahol a város vezetője személyesen köszöntött minket beszédében. Ezt követően ismét Arpinoban találtuk magunkat, ahol szabadidőnkben (immár világosban) ismét körbejártuk ezt a rendkívül hangulatos óvárost. Itt is hasonló utcaképpel találkoztunk, mint Veroliban: szűk, kacskaringó utcák a magasba nyúló lakóépületek között, szabálytalan hálózatot alkotva, de minden utca a kisebb méretű főtéren vezetett vissza. Az a tisztelet mely minket övezett a verseny teljes ideje alatt mind a szervezők, mind a lakosság részéről még álomba illőbbé tette az egészet. Minden egyes villanyoszlopra kifüggesztették a versenyt hirdető táblákát, a keskeny utakon átívelő ponyvák szintén ottlétünk miértjét hirdették, minden bolton színes alapra nyomtatott latin felirat köszöntött minket, az utcán sétáló olasz emberek pedig üdvözöltek, az angolul beszélők szóba elegyedtek velünk, néhányunkkal fotót is készítettek. Eme rendkívüli vendégszeretet olyan váratlanul ért minket, mint a 15°C- os olaszországi klíma május elején. Utolsóként szerepelt a programtervben a Montecassinoi Apátság meglátogatása. Ez az ódon palota jóval a tengerszint felett, egy hegytetőn helyezkedik el, és belső udvaraiból gyönyörű kilátás nyílik a tájra. A folyosón kiállított bibliai történeteket megjelenítő jelentős mennyiségű festmény megcsodálása után egy alkalomhoz illő díszterembe vezettek minket. Itt sok jeles ember mellett magának a montecassinoi apátnak a köszöntőjét is meghallgathattuk, amit latinul olvasott fel nekünk. Az apátság belső épületébe vezető rendkívül hosszú lépcsősoron a versenyen résztvevő **13 nemzet 164 tanulója** 57 kísérőjünkkel együtt került megörökítésre az apáttal készített közös fotón. A rengeteg érzelmet kiváltó találkozó után mostmár utolsó előtti alkalommal tértünk vissza Arpinoba, ahol a szervezők "búcsúmulatsága" várt minket, szintén élőzenével. A csapattal mi inkább az éjszakai várost járva vettünk érzékeny búcsút a kisvárostól, melyre életünk végéig meleg szeretettel fogunk emlékezni.

Másnap délelőtt a főtéren került sor az eredményhirdetésre. Szintén a résztvevők felé tanúsított tiszteletet mutatja a dobogós helyezést elért diákok nemzeti himnuszának bejátszása. A verseny ezzel a pillanattal ért véget, a szervezők ezután útnak indítottak minket a buszokon, utunkat ezután nemzetenként folytattuk. Kora délután érkeztünk meg Rómába, ahol egy életreszóló tanulmányi kirándulásban lehettem részem. A 3 nap alatt olyan világhírű nevezetességeket volt szerencsém látni, melyekről a latin kulturtörténeti órákon tanultunk. A Colosseum, a Vatikán, a Forum Romanum, a Trevi kút és a Pantheon teljes életnagyságában tárult a szemem elé, és ezt a leírhatatlan élményt alig lehetséges feldolgozni. Ahogy felelevenedett a sok ókori történet, a római építészet és művészet zsenialitása, olyan mély hatást gyakorolt rám, hogy amint tehetem, szeretnék visszatérni az birodalmi metropolisba. Kísérőink megmutatták nekünk az éjszakai, kivilágított Rómát, az olasz gasztronómia gyöngyszemeit és beavattak minket a még nem ismert mítoszok sokaságába. Az erős és összetartó csapat annyira összekovacsolódtott az eltelt napok alatt, hogy valószínűleg még hosszú évekig tartani fogjuk a kapcsolatot egymással. Végül május 16-án, életreszóló élményekkel telve búcsúztunk egymástól ott, ahol a kaland elkezdődött: a budapesti Liszt Ferenc Repülőtéren.